

Arrest

nr. 294 010 van 11 september 2023
in de zaken RvV X en RvV X/ XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. POKORNY
Stationsstraat 10/002
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. POKORNY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoeker in de zaak RvV X en verzoekster in de zaak RvV X dienen op 18 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekende partijen worden gehoord op 16 februari 2023 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 6 maart 2023 ten aanzien van verzoekende partijen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) 1996 te San Salvador. U woonde eerst in Bosques de la Paz (San Salvador) en vanaf uw zevende in Alta Vista (San Salvador). In 2009 verhuisde u naar Nuevo Lourdes (La Libertad). Vanaf maart 2021 woonde u bij uw echtgenote K. B. G. S. (CG (...); O.V. (...)) in Santa Tecla in de verkaveling Linda Vista (La Libertad). U was bezig met de studie burgerlijk ingenieur (specialisatie bouw) en was ondertussen reeds werkzaam in deze sector.

In december 2021 kreeg uw echtgenote een telefoontje van twee leden van de bende MS. Ze gaven te kennen dat ze wisten dat ze een autobedrijf had en dat ze hen wekelijks 500 dollar renta zou moeten betalen. Ze verwezen naar de job die uw echtgenote voordien had uitgeoefend. Ze werkte eerder bij een autobedrijf en verkocht via haar Facebookpagina ook auto's van dat bedrijf. Ze had dit werk echter reeds een jaar eerder stopgezet en verkocht sindsdien dus ook geen auto's meer voor dat bedrijf. Bovendien verwezen de bendeleden naar haar vorige adres. Ze waren dus niet op de hoogte van jullie toenmalige verblijfplaats. Dit stelde jullie enigszins gerust. U stopte uit voorzorg midden januari 2022 wel uw werkzaamheden omdat uw werkplaats gevestigd was in een regio van de rivaliserende bende. Uw echtgenote zette haar werkzaamheden wel verder. In maart 2022 zou u starten in het vierde jaar aan de universiteit. Op 10 maart 2022 kwamen echter twee leden van MS bij jullie thuis langs. Ze refereerden naar het eerdere telefoongesprek met uw echtgenote waarin ze om renta hadden gevraagd, hetgeen ze nooit hadden verkregen. Ze eisten nu eenmalig 2000 dollar en daarna wekelijks 200 dollar renta. Als jullie hieraan niet zouden voldoen, zouden ze jullie doden. Uw echtgenote diende haar telefoonnummer aan hen te geven, zodat ze haar konden contacteren om binnen de vijf dagen het gevraagde bedrag aan hen te overhandigen. Jullie zagen geen andere optie dan het land te verlaten. Uw echtgenote ging de volgende dag nog naar haar werk om haar salaris op te halen. Jullie verbleven vanaf toen terug in Nuevo Lourdes: u bij uw moeder en uw echtgenote bij haar moeder.

Op 15 maart 2022 zijn uw echtgenote en u samen uit El Salvador vertrokken. Jullie reisden legaal met jullie paspoort naar Spanje. Jullie kwamen in België aan op 16 maart 2022 en jullie verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 18 maart 2022.

Ongeveer een half jaar geleden hoorde u van de grootouders van uw echtgenote, die op hetzelfde adres als jullie in Santa Tecla woonden, dat de bendeleden nog een keer naar jullie waren komen vragen. De grootvader van uw echtgenote heeft hen toen 1000 dollar betaald, dewelke u aan hem hebt overgemaakt. U verwijst tot slot naar de algemeen onveilige situatie in El Salvador. Er werd een staat van beleg afgekondigd en er vinden willekeurige arrestaties plaats. U was steeds eerder links georiënteerd, hetgeen als oppositie kan worden beschouwd. U postte op Facebook verschillende artikels in verband met de corruptie in het land. Rond 2021 hebt u echter deze Facebookaccount verwijderd. U vreest dat u bij terugkeer wel eens gearresteerd zou kunnen worden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende originele documenten voor: uw paspoort (d.d. 23/1/'20), het paspoort van uw echtgenote (d.d. 23/1/'20), uw identiteitskaart (d.d. 18/11/'19), de identiteitskaart van uw echtgenote (d.d. 3/7/'21), uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote, uw huwelijksakte en een overschrijvingsbewijs. Jullie leggen tevens kopieën voor van de vertaling van K.'s diploma, documenten i.v.m. haar werk, Tweets van K., foto's van haar met de burgemeester van Santa Tecla en FMLN, foto's van de trouw van haar grootouders waarvan aanwezigen later werden gedood, foto's van K.'s activiteiten in België, haar Belgisch werkcontract, een artikel i.v.m. het werkbuddy systeem in Sint-Truiden, artikels van de situatie in El Salvador, het certificaat van antecedenten van H. A. R. H. en een begeleidend audiofragment.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) en dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en

territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De door jullie ingeroepen afpersing blijkt inderdaad puur crimineel van aard te zijn geweest. Jullie halen zelf immers geen enkele aan de Vluchtelingenconventie gelinkte reden aan waarom jullie in het bijzonder zouden worden geviséerd door de bendeleden in El Salvador. De door u beweerde vrees wordt ook in verregaande mate ondermijnd door de vaststelling dat uw echtgenote al enkele jaren op dezelfde plaats woonde, doch voor december 2021 hadden jullie nooit problemen gekend met bendes in El Salvador (CGVS p.14-15; CGVS 22/15048B p.11, 13, 15). De feiten zouden zich hebben voorgedaan kort voor jullie vertrek uit El Salvador. Zowel u als uw echtgenote geven zelf ook toe dat volgens jullie geld de enige reden was dat ze uw echtgenote benaderden (CGVS p.15; CGVS 22/15048B p.14). Deze door jullie ingeroepen feiten vallen dan ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Daarenboven bereiken de door u aangehaalde feiten als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Jullie verlieten jullie land van herkomst nadat jullie een keer telefonisch en een keer in persoon om renta werd gevraagd. Na het afpersingstelefoontje stopte u wel met uw werk, maar uw echtgenote bleef gewoon haar werk verderzetten. Jullie leven ging zijn gewone gangetje en jullie zijn in die periode zelfs nog getrouwd (CGVS p.6-8, 12; CGVS 22/15048B p.8). Jullie hebben nooit geld betaald aan de bendeleden (CGVS p.15; CGVS 22/15048B p. 12, 14). Wetende dat het niet betalen van renta tot de dood kan leiden, is dit zeer opmerkelijk (CGVS p.13). Toen ze nadien bij jullie langskwamen toonden de bendeleden niet of ze al dan niet gewapend waren en ze hebben jullie nooit fysiek aangevallen (CGVS p.14; CGVS 22/15048B p.13). In de dagen dat jullie na hun bezoek nog in El Salvador verbleven, hebben jullie niets meer van hen gehoord of gezien. Er is verder niets meer gebeurd (CGVS p.16; CGVS 22/15048B p.15). Het gedrag van de bendeleden zoals u het voorstelt kan ook hoegenaamd niet overtuigen. Ze zouden jullie vijf dagen gegeven hebben om het geld te verzamelen en het telefoonnummer gevraagd hebben van uw echtgenote om haar later te contacteren om verder af te spreken in verband met de overhandiging van het geld. Op die manier gaven ze jullie wel ruimschoots de tijd om gewoonweg te vertrekken of zich elders te vestigen en hen zo helemaal niets te moeten betalen (CGVS p.4, 9, 13, 15; CGVS 22/15048B p.3-4, 12-13). Zeker rekening houdende met het feit dat uw echtgenote na hun eerste telefoontje reeds van nummer was veranderd en er zo was in geslaagd hen enkele maanden te ontlopen (CGVS p.13).

U kunt ook niet in concreto aantonen dat jullie actueel nog zouden worden geviséerd bij terugkeer naar El Salvador. Het enige wat u nog aanhaalde, was dat u van de grootvader van uw echtgenote (dewelke op hetzelfde adres als jullie woonde) hoorde dat ze nog een keer naar jullie kwamen vragen. Uw grootvader zou hen 1000 dollar betaald hebben, dewelke u aan hem overschreef. Het overschrijvingsbewijs dat u voorlegt toont enkel aan dat u inderdaad 1000 dollar overmaakte aan uw grootvader, het kan echter geenszins hardmaken dat bendeleden werkelijk nog langskwamen bij uw grootvader en dat uw grootvader hen dat geld overhandigde. U legt trouwens in het geheel geen enkel begin van bewijs voor van de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. Wat er ook van zij, de bendeleden zouden slechts een keer naar jullie zijn komen vragen na jullie vertrek uit het land en dit dateert reeds van minstens een half jaar geleden. De grootouders van uw echtgenote wonen momenteel nog steeds op datzelfde adres (CGVS p.17; CGVS 22/15048B p.3). Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en

automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Naast de grootouders van uw echtgenote verblijven ook uw broers en moeder momenteel nog steeds in El Salvador. Uw moeder en broer zijn momenteel ook aan het werk. Het gaat goed met hen. Ze werden daar blijkbaar niet lastiggevallen door bendeleden (CGVS p.5-6). De moeder en broers van uw echtgenote verblijven tevens nog steeds in El Salvador zonder daar problemen te ondervinden met bendeleden (CGVS 22/15048B p.6-7). Dit vormt dan ook allerm minst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer gevisieerd zouden worden.

Verder kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat jullie profiel als links georiënteerde jongeren, dewelke tegen de corruptie in uw land waren, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De louter verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Jullie komen niet verder dan wat blote beweringen in verband met de mogelijkheid dat jullie het slachtoffer zouden kunnen worden van willekeurige arrestaties. Geen van jullie beide was effectief geregistreerd bij een politieke partij en jullie hebben in El Salvador nooit problemen ondervonden omwille van het uiten van jullie mening. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat jullie persoonlijk gevisieerd zouden worden. Uw echtgenote postte niets op Facebook om te vermijden hiermee problemen te krijgen. U postte wel op dit platform, maar deactiveerde uw profiel reeds jaren geleden, tevens om problemen te vermijden. Uw echtgenote postte vooral wetenschappelijk onderbouwde artikels op Twitter, zonder hierbij veel commentaar te leveren. Haar volgers waren personen die dezelfde ideologie aanhingen (CGVS p.8-9, 11, 19; CGVS 22/15048B p.2, 6, 9-10, 16-19). De documenten die jullie hieromtrent voorleggen voegen niets toe aan bovenstaande appreciatie, meer bepaald de tweets van K., de foto's van haar met de burgemeester van Santa Tecla en FMLN en de foto's van de trouw van haar grootouders waarvan aanwezig later werden gedood. Hiermee tonen jullie niet aan dat jullie persoonlijk actueel risico lopen. De artikels van de situatie in El Salvador en het certificaat van antecedenten van H. A. R. H. en het begeleidend audiofragment hebben geen betrekking op jullie persoonlijk en kunnen hier dan ook niet toe dienen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd.

Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volgens de Schengenregels dient u daarenboven in principe een vraag om internationale bescherming in te dienen in het land waar u de Schengenzone binnenkomt, i.c. had u dit dienen te doen in Spanje. U diende in Spanje geen vraag om bescherming in (CGVS p.9-10; CGVS 22/15048B p.11). Dergelijke houding ondermijnt verder de door u ingeroepen vrees voor vervolging en/of reële schade bij terugkeer naar uw land.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie tevens niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort (d.d. 23/1/20), het paspoort van uw echtgenote (d.d. 23/1/20), uw identiteitskaart (d.d. 18/11/19), de identiteitskaart van uw echtgenote (d.d. 3/7/21), uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote en uw huwelijksakte hebben slechts betrekking op uw identiteit,

herkomst en reisweg. Dit zijn elementen die hier niet ter discussie staan. De vertaling van het diploma van uw echtgenote en de documenten i.v.m. haar werk, tonen enkel haar studies en werkzaamheden aan, dewelke hier tevens niet ter discussie staan.

Uw echtgenote K. B. G. S.(CG (...); O.V. (...)) krijgt tevens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...)1995 te La Libertad. U woonde tot uw elfde Merliot, Santa Tecla (La Libertad). Nadien woonde u een viertal jaar in Lourdes (La Libertad) en vanaf 2010 woonde u in San José, Santa Tecla. In februari 2020 vestigde u zich in de verkaveling Linda Vista te Santa Tecla. U studeerde af als licentiaat internationale marketing. Van februari 2019 tot november 2020 verzorgde u de sociale media bij het autobedrijf B.. Voor datzelfde bedrijf verkocht u in die periode tevens auto's via uw privé Facebookaccount.

Vanaf februari 2021 werkte u als virtueel assistent bij het bedrijf D.. In december 2021 kreeg u een telefoontje van twee leden van MS. Ze gaven te kennen dat ze wisten dat u een autobedrijf had en dat u hen wekelijks 500 dollar renta zou moeten betalen. Ze verwezen naar de job die u voordien had uitgeoefend. Bovendien verwezen de bendeleden naar uw vorige adres in San José. Ze waren dus niet op de hoogte van jullie toenmalige verblijfplaats. Dit stelde jullie enigszins gerust. Uw echtgenoot H. R. C. U. (CG (...); O.V. (...)) stopte uit voorzorg midden januari 2022 wel zijn werkzaamheden omdat zijn werkplaats gevestigd was in een regio van de rivaliserende bende. U bleef echter uw werkzaamheden verderzetten. Op 10 maart 2022 kwamen twee leden van MS bij jullie thuis langs. Ze refereerden naar het eerdere telefoongesprek met u waarin ze om renta hadden gevraagd, hetgeen ze nooit hadden verkregen. Ze eisten nu eenmalig 2000 dollar en daarna wekelijks 200 dollar renta. Als jullie hieraan niet zouden voldoen, zouden ze jullie doden. U diende uw telefoonnummer aan hen te geven, zodat ze u konden contacteren om binnen de vijf dagen het gevraagde bedrag aan hen te overhandigen. Jullie zagen geen andere optie dan het land te verlaten. U ging de volgende dag nog naar uw werk om uw salaris op te halen. Jullie verbleven vanaf toen terug in Nuevo Lourdes, u bij uw moeder en uw echtgenoot bij zijn moeder.

Op 15 maart 2022 zijn uw echtgenoot en u samen uit El Salvador vertrokken. Jullie reisden legaal met jullie paspoort naar Spanje. Jullie kwamen in België aan op 16 maart 2022 en jullie verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 18 maart 2022. U verwijst tot slot naar de algemeen onveilige situatie in El Salvador. Er werd een staat van beleg afgekondigd en er vinden willekeurige arrestaties plaats. U was steeds eerder links georiënteerd, hetgeen als oppositie kan worden beschouwd. U postte op Twitter verschillende artikels in verband met de corruptie in het land. U vreest dat u bij terugkeer weleens gearresteerd zou kunnen worden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende originele documenten voor: uw paspoort (d.d. 23/1/20), het paspoort van uw echtgenoot (d.d. 23/1/20), uw identiteitskaart (d.d. 3/7/21), de identiteitskaart van uw echtgenoot (d.d. 18/11/19), uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot, uw huwelijksakte en een overschrijvingsbewijs. Jullie leggen tevens kopieën voor van de vertaling van uw diploma, documenten i.v.m. uw werk, uw Tweets, foto's van u met de burgemeester van Santa Tecla en FMLN, foto's van de trouw van uw grootouders waarvan aanwezig later werden gedood, foto's van uw activiteiten in België, uw Belgisch werkcontract, een artikel i.v.m. het werkbuddy systeem in Sint-Truiden, artikels van de situatie in El Salvador, het certificaat van antecedenten van H. A. R. H. en een begeleidend audiofragment.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt dezelfde vluchtaanleiding aan als uw echtgenoot G. A. C. H. (CG (...); O.V. (...)). In zijn hoofde werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen daar diende te worden geconcludeerd dat hij er niet in was geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

(...)

Derhalve kan u evenmin een beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 291 762, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 291 764. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknachtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een identiek enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991). Tevens voeren zij de schending aan van de materiële motiveringplicht en wijzen ze verder op artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van

de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan een verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door een verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met een verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de verzoekschriften dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. Verzoekende partijen verklaren El Salvador te hebben verlaten wegens afpersing door bendeleden van MS.

Daargelaten het betoog aangaande de vraag of de door verzoekende partijen voorgehouden vervolgingsfeiten verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie, komt de Raad na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal tot de vaststelling dat verzoekende partijen in gebreke blijven om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Het verweer in de verzoekschriften blijft in wezen beperkt tot het volharden in de vrees voor vervolging alsook het herhalen of op punt stellen van de verklaringen, en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen verzoekende partijen er echter niet in om de draagkrachtige, pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

3.2.4.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele)

geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “Salvador: Situation Sécuritaire” van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022)).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”; “Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”, p. 28-29 e.v.).

Het louter beantwoorden aan een profiel is bijgevolg niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of de verklaringen van de verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijven de verzoekende partijen evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Zo dient samen met de commissaris-generaal vastgesteld te worden dat de door de verzoekende partijen aangehaalde feiten vanwege benadeelden om renta te betalen niet voldoende zwaarwichtig zijn.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent op goede gronden als volgt geoordeeld:

“Daarenboven bereiken de door u aangehaalde feiten als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Jullie verlieten jullie land van herkomst nadat jullie een keer telefonisch en een keer in persoon om renta werd gevraagd. Na het afpersingstelefoontje stopte u wel met uw werk, maar uw echtgenote bleef gewoon haar werk verderzetten. Jullie leven ging zijn gewone gangetje en jullie zijn in die periode zelfs nog getrouwd (CGVS p.6-8, 12; CGVS 22/15048B p.8). Jullie hebben nooit geld betaald aan de benadeelden (CGVS p.15; CGVS 22/15048B p. 12, 14). Wetende dat het niet betalen van renta tot de dood kan leiden, is dit zeer opmerkelijk (CGVS p.13). Toen ze nadien bij jullie langskwamen toonden de benadeelden niet of ze al dan niet gewapend waren en ze hebben jullie nooit fysiek aangevallen (CGVS p.14; CGVS 22/15048B p.13). In de dagen dat jullie na hun bezoek nog

in El Salvador verbleven, hebben jullie niets meer van hen gehoord of gezien. Er is verder niets meer gebeurd (CGVS p.16; CGVS 22/15048B p.15). Het gedrag van de benedeleden zoals u het voorstelt kan ook hoegenaamd niet overtuigen. Ze zouden jullie vijf dagen gegeven hebben om het geld te verzamelen en het telefoonnummer gevraagd hebben van uw echtgenote om haar later te contacteren om verder af te spreken in verband met de overhandiging van het geld. Op die manier gaven ze jullie wel ruimschoots de tijd om gewoonweg te vertrekken of zich elders te vestigen en hen zo helemaal niets te moeten betalen (CGVS p.4, 9, 13, 15; CGVS 22/15048B p.3-4, 12-13). Zeker rekening houdende met het feit dat uw echtgenote na hun eerste telefoontje reeds van nummer was veranderd en er zo was in geslaagd hen enkele maanden te ontlopen (CGVS p.13)."

Door te volharden in hun vrees en vermeend risicoprofiel brengen verzoekende partijen geenszins dienstige argumenten bij die voorgaande concrete bevindingen kunnen weerleggen.

Daarnaast blijkt niet dat de verzoekende partijen actueel nog nood zouden hebben aan internationale bescherming gezien hun familie evenmin enig geloofwaardig en zwaarwichtig probleem kende zowel voor als na hun vertrek.

"U kunt ook niet in concreto aantonen dat jullie actueel nog zouden worden geviseerd bij terugkeer naar El Salvador. Het enige wat u nog aanhaalde, was dat u van de grootvader van uw echtgenote (dewelke op hetzelfde adres als jullie woonde) hoorde dat ze nog een keer naar jullie kwamen vragen. Uw grootvader zou hen 1000 dollar betaald hebben, dewelke u aan hem overschreef. Het overschrijvingsbewijs dat u voorlegt toont enkel aan dat u inderdaad 1000 dollar overmaakte aan uw grootvader, het kan echter geenszins hardmaken dat benedeleden werkelijk nog langskwamen bij uw grootvader en dat uw grootvader hen dat geld overhandigde. U legt trouwens in het geheel geen enkel begin van bewijs voor van de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. Wat er ook van zij, de benedeleden zouden slechts een keer naar jullie zijn komen vragen na jullie vertrek uit het land en dit dateert reeds van minstens een half jaar geleden. De grootouders van uw echtgenote wonen momenteel nog steeds op datzelfde adres (CGVS p.17; CGVS 22/15048B p.3). Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Naast de grootouders van uw echtgenote verblijven ook uw broers en moeder momenteel nog steeds in El Salvador. Uw moeder en broer zijn momenteel ook aan het werk. Het gaat goed met hen. Ze werden daar blijkbaar niet lastiggevalen door benedeleden (CGVS p.5-6). De moeder en broers van uw echtgenote verblijven tevens nog steeds in El Salvador zonder daar problemen te ondervinden met benedeleden (CGVS 22/15048B p.6-7). Dit vormt dan ook allerminst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer geviseerd zouden worden."

Verzoekende partijen menen dat geen rekening werd gehouden met de evolutie van het risico in de tijd en dat het CGVS eraan voorbijgaat dat zij het vereiste afpersingsgeld niet hebben betaald en dus de eisen van de bendes naast zich hebben neergelegd waardoor de vraag naar repercussies rijst. Zij gaan met dergelijk betoog evenwel zelf voorbij aan voorgaande omstandige motieven waaruit blijkt dat zij niet in concreto aantonen dat jullie actueel nog zouden worden geviseerd bij terugkeer naar El Salvador. Verzoekende partijen voeren geenszins enig concreet en dienstig verweer tegen voormelde pertinente motieven zodat ze er geen ander licht op kunnen werpen.

2.3.4.3. Wat betreft het profiel van verzoekende partijen als links georiënteerde jongeren, die tegen de corruptie in hun land zijn, geeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met reden aan dat dit op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen:

"De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke. Jullie komen niet verder dan wat blote beweringen in verband met de mogelijkheid dat jullie het slachtoffer zouden kunnen worden van willekeurige arrestaties. Geen van jullie beide was effectief geregistreerd bij een politieke partij en jullie hebben in El Salvador nooit problemen ondervonden omwille van het uiten van jullie mening. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat jullie persoonlijk geviseerd zouden worden. Uw echtgenote postte niets op Facebook om te vermijden hiermee problemen te krijgen. U postte wel op dit platform, maar deactiveerde uw profiel reeds jaren geleden, tevens om problemen te vermijden. Uw echtgenote postte vooral wetenschappelijk onderbouwde artikels op Twitter, zonder hierbij veel commentaar te leveren. Haar volgers waren personen die dezelfde ideologie aanhingen (CGVS p.8-9, 11, 19; CGVS 22/15048B p.2, 6, 9-10, 16-19). De documenten die jullie hieromtrent voorleggen voegen niets toe aan bovenstaande appreciatie, meer bepaald de tweets

van K., de foto's van haar met de burgemeester van Santa Tecla en FMLN en de foto's van de trouw van haar grootouders waarvan aanwezig later werden gedood. Hiermee tonen jullie niet aan dat jullie persoonlijk actueel risico lopen. De artikels van de situatie in El Salvador en het certificaat van antecedenten van H. A. R. H. en het begeleidend audiofragment hebben geen betrekking op jullie persoonlijk en kunnen hier dan ook niet toe dienen."

Verzoekende partijen laten deze concrete motieven die steun vinden in de stukken van de administratieve dossiers volledig ongemoeid en kunnen er zodoende geen afbreuk aan doen.

2.3.4.4. Verder merkt de commissaris-generaal nog pertinent op als volgt:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekende partijen brengen geen concreet en dienstig verweer bij om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4.5. De door verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde pertinente en terechte redenen die de Raad bijtreedt en waartegen geen dienstig verweer wordt gevoerd, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3.4.6. Gelet op wat voorafgaat is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekende partijen.

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om dit relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming.

3.2.4.7. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun vluchtmotieven en hierboven besproken elementen, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de

bendes als “highly targeted and individualized” wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus “Salvador. Situation sécuritaire” van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “Salvador. Situation sécuritaire” van 4 juli 2022, p. 15-23; p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

In het kader van de noodtoestand, kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.2.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop deze zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, zij konden nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van dit beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

H. CALIKOGLU